

EGYETÉRTÉS

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Szerkesztői Iroda: Budapest, IV. himzű-utca 1. sz. ... Kiadó hivatal: Budapest, IV. himzű-utca 1. sz.

Előzetes díj: Védőre postán vagy helyben hához ... Egy szám 6 krajczár.

Table with multiple columns containing names and numbers, likely a list of subscribers or members.

Table with multiple columns containing names and numbers, likely a list of subscribers or members.

Két héten át. A folyó esztendőnek első napjain terjeszté elő a pénzügyminiszter a költségvetést 22 millió deficitet.

A függetlenségi párt programja nem szenvedett megrendülést. Kormánypart és közepes ellenék egyaránt elismerték a programnak tisztaságát és szilárdságát.

Budapest február 27.

Bosznia adminisztrációjára nézve — miként értesülünk — Tisza Kálmán és Stremayr miniszterelnökök között komoly nezelőtelérés forgott fenn.

Ezen nezelőtelérés a hó 25-én még nem volt kiegyenlített s azért Stremayr bécsi miniszterelnök, Gross, Sturm és Dienst reichsrath urak előtt, kik neki a boszniai adminisztrációra vonatkozó parthatározatot benyújtották.

A kormánypart néhány előelő tagja — értesülünk szerint — Tisza Kálmán határozottan kijelentette, hogy ha e kérdésben engeds a delegációk hatáskörének önkényes s az országgyűléstől független kiterjesztésére törekvés: akkor a kormánypart kebeléből ki fognak lépni.

Románianak a három eszásárság által alkudozás tárgyává tett felszólását illetőleg újabb híreink vannak, a melyek bizonygatják tesznek róla, hogy a fentartással kibocsátott közleményünk komolyabb természetű, mint első pillanatra magunk is hittük volna.

Két héten át sok minden megtörtént. De az nem történt meg, hogy a párt nélküli és pártion kívüli párti képviselő urak hangot adtak volna. Bittó István, Lónyay Menyhért, Péchy Manó, Wahrmann Mór, Horváth Lajos, Horváth Boldizsár, Hoffmann Pál és az Ernsztkok ott ültek helyeiken és ültek és hallgattak következetesen.

A magyar delegáció tárgyalásaira vonatkozóva, különösen a folyó évi boszniai okkupációról 35,444,000 frt. költség végleges megszavazását illetőleg alkotmányügyi nehézség merült fel, mely elől a kormánypart delegátusok sem térhetnek ki.

A novemberi delegációban ugyanis Falk Miksa kezdeményezése mellett a kormánypart delegátusok is elfogadták azt a nézetet — legalábbis lényegileg — hogy az okkupációhoz folyó költség véglegesen meg nem szavazható mindaddig, míg az országgyűlés az okkupáció tényét a berlini szerződés elfogadásával elvileg jóvá nem hagyja.

Most már az osztrák törvényhozás a berlini szerződést ugyan elfogadta, tehát az osztrák delegáció az előterjesztett költségvetés ezen nehézség nélkül tárgyalhatja, azonban a magyar delegációra nézve az alkotmányügyi nehézség mind maig fennáll.

Hogy pedig az országgyűlés minél előbb határozhatson, Tisza Kálmán az általános költségvetési befejeztével holnap a részletes budgetivita elhasználtatja s a berlini szerződésnek haladéktalan tárgyalását fogja a képviselőházban javasolni.

A képviselőházban ma ért véget a költségvetés általános tárgyalása. Pártunk Ugron Gábor igen sikerült felszólalása által vette ki az érdem országlánrszát. A többi időt a horvátok felszólalásain kívül, a kiknek egyike valami Berutta nevű egy óránál tovább vette igénybe a ház figyelmét, még csak Réth Károly szólott az egyesült ellenék részéről.

A zárbeszédeket az előadó nyitotta meg hosszabban terjesztve ki az egyesült ellenék szónokainak állításaira és számadataira. Pártunknak keveset foglalkozott, minthogy a kormánypart és többi ellenék árnyalatok kénytelenek a fegyvert letenni elveink tisztasága és programunk határozottsága előtt.

Az ülés végén a Zsedényi Ede halála által megíresedett pénzügyi bizottsági tagságra folyt a szavazás. A kormánypart jelöltje Láng Lajos volt, a pártion kívüli az egyesült ellenékkel egyetértve gr. Lónyay Menyhértet kandidálták. A szavazás eredményét holnap fogják kihirdetni, de a mint halljuk, gr. Lónyay Menyhért négy szavazattal maradt kisebbségben.

A múlt 1878-ik évfolyó 1879-ik évi deficitiek hivatalos adatok szerint eddigleg következők állának:

Table with 2 columns: Description and Amount. Rows include: A mult évi pénztári kezelés szerint volt a bevétel összesen 214.904,256 frt 47 1/2 kr., A kiadás pedig volt összesen 240.866,000 " 10 "

E szerint tehát a rendes költségvetési törvény keretében előállott hiány 25.961.743 " 84 "

A boszniai okkupáció költségeire előlegesen megszavazottak 60 millió forint, a kormány azonban decemberi kimutatása szerint ezenfelül elköltött még 41.720,000 forint, a delegációk el ma terjesztett jelentése szerint pedig még ezenfelül is 5 millió frot költséget, ugy, hogy az összes boszniai kiadás 106,720,000 fura frg, melyből Magyarországra 31 1/10 arány szerint 33.510,080 frt esik.

Ezen összeggel tehát az egész évi rendes és rendkívüli hiány 1878-ban összesen 59.471.823 frt 84 kr. összeget tesz, sőt miután ebben mintegy 2 millió nemelő arányjáradék-kamat a mult év utolsó negyedéről felszámítva nincs emelendő a mult évi hiány a 60 milliót jóval túlhaladja.

A folyó 1879-ik évi rendes költségvetési hiányt a pénzügyi bizottság a pénzügyminiszter jóváhagyásával 24.520,274 frtban mutatja ki. A delegációktól azonban a közös kormány az okkupáció idej fentartására 35.444,000 frtot kéri, melyből Magyarországra esik a rendes kvóta arányában 11.229.416 frt.

milliót, sőt ha az adók csak ugy folynak is be, mint 1877-ben és 1878-ban, eléri az 50 milliót. Ha a novibazári expedició is megtörténik: akkor számíthatunk ugy 70 millió defizitire.

A delegációk.

A delegációk újra egybegyűltek. Minők lesznek tanácskozáskor, minő állást fognak elfoglalni a közös kormány javaslatai irányában azt ugyan senki nem teszi hosszasan tünődés tárgyává.

Az igazán megérdemelte néhány krajczár belépti díjat a színházi látványosságok között. De a politikai gondolkodó vagy a lélekbuvár előtt, ha van a mi delegációk működésében a figyelmet kihívja, az csak magában a gépies mozgásnak rendkívüli tünényére.

Hogy alkotmányos rendszer keretében lehetett egy intézménynek létrejönnie, melyben oly teljesen hiányzik a benső lélek és az eredeti ösztön, s mely oly feltétlenül engedelmessékedik a kívülről mozgó rugóknak, okvetlenül valami esodás, egyedüli jelenség, minőt semmiféle államtudós nem képzelt volna.

Ha pedig az alkotmányos rendszer keretében lehetett egy intézménynek létrejönnie, melyben oly teljesen hiányzik a benső lélek és az eredeti ösztön, s mely oly feltétlenül engedelmessékedik a kívülről mozgó rugóknak, okvetlenül valami esodás, egyedüli jelenség, minőt semmiféle államtudós nem képzelt volna.

Tudjuk, hogy az ő működéséből csak kár és romlás fakadhat a hazára, de mind-ezért is nem az egyéneket tesszük első sorban felelőssé. Bátran ki lehet mondani, hogy ma már az általános meggyőződés egyenesen az intézménynek benső természetében látja hazánknak súlyos veszedelmét, és senki valódi orvosságot nem remél a delegátusok többé vagy kevésbbé jó szellemétől. Eljött az idő, hol pártunk renditellenül folytatott harca az intézmény ellen megtalálta azt a szomorú igazolást, melyet a tények nyújtanak. Ott vagyunk, hogy a kik teljes hitelt voltak az intézmény udvössége iránt, most teljes erejükkel kénytelenek küzdeni a gyászos irányzat ellen, mely a delegációk segítségével hazánk politikai sulyának megsemmisítésére es a nemzeti érdekek eltiprására törekszik. Már tovább is jutottunk. Látjuk, hogy a delegációk intézménye a helyzetből folyó benső kényszerűséggel a magyar országgyűlés fennálló kétségtelen jogainak megsemmisítését idézte elő és az uralkodó hatalom egyenesen a delegációk jogkörének kiterjesztését tűzte ki célul, épen azért, hogy egy nemzetellenes, a hazai jövőjére végzetes politikát könnyebben és akadálytalanabul juthasson érvényre. A delegációk intézménye már szétvált amaz alkotmányi épület is, melynek saját keletkezését köszöni. Már a legistább személyes önkénynek lesz fellegvárává, melyből széllövedze a törvénynek és jognak minden fenmaradt védszanczeit.

Igy van ez nálunk. De még hogyan van ott a mi osztrák szomszédainknál! Hiszen ugy mondották, ő miattuk kellett meghozni az áldozatot állami függetlenségünk és a delegációban kellett találunk a közvetítő közeget, mely az érdekek és felfogások ellentétét kiegyenlített.

Bizony az osztrákok szembetűnő erélyvel tanúsítják, hogy semmiben sem látják

saját nemzeti érdekeik nagyobb veszélyeztetését, mint a delegációk jogkörében. Az alkotmánypartnak igen határozott többsége most újra állást foglalt és az új miniszterelnöknek átadott iratban tiltakozását fejezte ki a delegációk jogkörének kiterjesztése ellen. De még jelentősebb tény, hogy az alkotmánypart letették delegatusi mandátumokat és így gyakorlati nyomatókat adtak már több ízben kifejezett meggyőződésüknek, melyvel az intézményt önmagában károsnak, benne még az ellenékek szereplését is meddő erővetegetésnek ítélték. Semmi kétség, hogy Lajthiántal a legközelebbi választásoknak vezénylő jel-szavalesz a delegációk eltörlése. És a mi fő, az ellenés osztrák szomszédainknál is ugyan azon érdekekből folyik, ugyan azon irányt követi, mint nálunk. Napnál világosabb, hogy a delegációk intézménye nemcsak ellenékek a különleges nemzeti érdekekkel, de még leginkább is állja útját mindkét féllel közös és azonos érdekek érvényesítésének, leginkább gátolja az egész monarchiának belső békéjét. Valósággal semmi egyéb, mint a minden nép-érdekek ellentétes abszolútizmusnak fűge-falevele.

Ki az, a ki jó lélekkel egyetlen szót is emelhetne az intézménynek védelmére? Ha nem ellenéztük volna eddig, nem volna e száz okunk most réá.

Elszász-Lothringen mint önálló birodalmi tartomány.

Saját levelezőnk től. Berlin, febr. 26. Schneegans és társai, kik „szűkebb hazájok”-nak: Elszász-Lothringennek — szinte eszlakozást kívánják ugyan a német birodalomhoz, de semmiképp sem kívánják poroszokká lenni, sőt inkább a nevezett két tartomány minél messzebb terjedő önállósága mellett károsodnak, minden jel szerint el fogják érni céljokat.

A rendkívüli mely ellenszenv, a melyet Elszász-Lothringen lakosságának nagyobb része a németek, de kivál a poroszok iránt nemcsak érzi, hanem annak minden alkalomkor és minél élesebb kifejezést is adott, az idők folytán jelentékenyen szelődött és amár ma még mindig a francziákért dohog az új birodalmi tartomány legelső lakosának szíve, amde azért mindinkább beletalálják magukat új helyzetébe, a melynek nagy mérvegni javítását azonban azon változtatásban keresik, hogy szűkebb hazájok saját független bellegazgatást nyerjen és mint önálló birodalmi tartomány foglaljon helyet a birodalmi társasban.

Nyolcz esztendő nagy idő! A „német-barát” elszász-lothringeni képviselők körül-érve több párt-hívet tudak nézeteknek megnevrény, és azokat magok körül csoportosítást és a folyót nyolcz esztendő alatt oly ügyesen működték, hogy ma már valószínű, miszerint céljokat elérendik.

A koronaherecz mintegy a „közvetítő” szerepét játszotta az elszász-lothringeni ügyben. Schneegans képviselő és két társa a legutóbbi időben ismételve meg voltak hiva a trónörökösöz estélyekre és diszebbé, melyeken a politikai beszélgetés tárgyát nagyrészen az elszász-lothringeni ügyek képezték. Schneegans hivatkozott Európa jelenlegi politikai viszonyaira, amelyek a német birodalomra is, de még inkább Poroszországra nézve nagyon kívánatosnak teszik az elszász-lothringeni lakosság minél nagyobb mérvű kielégését és érvelési siker arattak, mert Bismarck herczeg Vilmos császárnak egyelőre terjesztést nyújtott, be a melynek értelmében Elszász-Lothringen önállósággal, független miniszteriummal és a német koronahereczeggel mintteljhatalom helytartóval Strassburgban.

Ez azon tény, amely az itteni politikai körökben a vitakozások első tárgyat képezi jelenleg. De mi bírhatta Bismarck herczegét egy oly nagyfontosságú kérdésben ily gyorsan határozni? Bismarck herczeg már korosodik és látnia kell napról-napra, mint sülyd népszerűsége, mint vesz el azon dicsfényt, a melyet Poroszországnak egymást követő három diadalmas háborúja övedezett homlokra körül.

Az öregedő államférfiak pedig gyöngék és féltékenyek korábban szerzett diadolgöngörre. Egy más ok: a francia köztársaság gazdasági megerősödésében rejlik. Amig az öt milliárd frankot bezsebelő német birodalom élen a főszélflyrészt kapott porosz királyság, icsészó módon és gyorsasággal szegényedik, addig a különféle alakban megszarolt francziák Európa azon egyetlen államát képezi élen, amely az általános üzleti pangás és kedvetlenül közgazdasági viszonyok dacára, büszkén és teljes joggal hirdeti magát: megelő-gedettekn.

A francia hadsereg utjazzerzése be van fejezve. Nyolczvanezer francia katonával és hetvenkét tábori löveggel erősebb a békéletlen álló francia hadsereg a németek, amely különbség a hadilábon méginkább a német hadsereg hátrányára változik, mert ekkor valami százhuszezer francia katonával és száznyolcz tábori löveggel erősebb francia hadsereg állhat ki a esztaterre, semmint az egyesült németek. Bismarck herczeg tehát legkevésbé sem kívánja jelenleg az összetűt a hatalmas, alapjában megerősödött francia köztársasággal és azért is törekszik a leginkább előtérben álló „casus belli”-k egyikét, Elszász-Lothringia elégtelenségét emélni innál háttérbe szorítani azért, hogy azon tartományok kívánságait töle telhetőleg kielégíteni töreksszik. A hires porosz tábornokok egyrésze egymástun hal el, most temetjük el Roon gróf tábornagyot, — — — amde Manteufel gróf tábornagy is

Bismarck táborzernyem csak egy félszázad előtt született, hát még Moltke gróf tábornagy! A használhatókban megbizonyult porosz hadvezérek tehát fogynak, ki áll jót, hogy a francia „reanche háboru” nem vezetne-e a francia zredeteket az „Unter den Linden” alá?
Bismarck dráki szigora által előidézett előrelétségek; a betérjeztett „Maulkorb”-törvényjavaslata, a „szociál-demokraták” kemény üldözése és részben kiütése a német birodalomból; a délne-met római katolikusok harca egyházi érdekekben; a porosz római katolikus klerus igazgatási a korlátok belpolitikája ellen, Westphalenban és Pozenban, mind nem oly tünetek, amelyek Bismarck-ot a merev tagadás és a sértő erőszakoskodás terén marasztalják.

Albán lázadás a szerb határon.

Saját levelezésből. —
Nándorfehérvár, febr. 24. Este 10 óra.
Midőn a sorok írásához fogok, egy kétszázszónyi távirat fekszik előttem, a melynek szövege gyors-küldönczettel érkezett Nisbe, onnan pedig az új távirati huzalon azonnal ide Nándorfehérvárra táviratoztattok.

A távirat tárgyáról még nem igen tudnak a városban, mert oly későn érkezett ide, hogy az itteni lapok már nem nyomhatják belőle külön távirati közleményt, és ha ezen közlemény talán mégis csak elkészült volna későbbre, hát bizony nem igen lehetett volna oly közönséges találni, a mely azelőtt megvette volna azt. No, de kárpot-bátul halnap reggel annál felsültebb kiabálást fogtak majd véghez vinni az újságúró gyerkő-zők, és hangon rikácsolván az utcákon, hogy: „evó, poszedni telegramm”. (íme az utolsó távirat). Azt vélem, hogy a távirat nagy izgatottságot fog a városban kelteni.

Az előttem fekvő távirat igazán annyira nagyfontosságú, hogy a jelzett esemény oly zavarokat idézhet elő, a melyek minden más, a keleten most folyó eseményt, így a bolgár fejedelem választást is, képesek lesznek hátrébe szorítani.

A távirat részletesen értesít azon betőről, a mely ma reggel nyolcz óraker az albán határ felől történt.

Már tegnap (23-kán) szívet kaptak Vranjában arról, hogy egy nagyobb számú fegyveres albán-csoport közeledik a szerb határ felé. Az ottani szerb főparancsnok, Horvátovics György tábornok kének általi értesítésén, hogy ezen albán csapat nem épen valami barátságos érzelmekkel indult a szerb határ felé, azonnal örvendésbálok megtétele felé fordult. Ezen czéllal Vranjából délre Mitokovics alezredes parancsnoksága alatt hat zászlós hadosztály (első osztály milicz) vonultott ott, a mely csapat mellé két üteg ágyú, vagyis tüzeket löveg lett rendelve. Az albánok számsze-rint valami négyezeren lehetnek és ma reggel (24-kén) nyolcz óraker csak ugyan betörték a szerb határra.

Az említett hat zászlós zászlóalj a harmadik számú Petrovics százados vezénylete alatt fogadta az albánok támadását, azonban csakhamar a többi öt zászlóalj is bevonatott a csatába. A támadó albánok rendkívül nagy hátrányára szolgált, hogy nem rendelkeztek ágyúval fölött, így tehát csakis fejtes teret felhasználás előtt óvatlák magokat a teljes munkaból levő 12 szerb ágyú hatása elől. Mint hegyes vidék lakóhoz illik, az albánok csaknem éhatatlanul csusztak az először tüzbe küldött szerb zászlóalj közelébe, mikor is aztán hangos „Allah, Allah” kiáltással vetették magokat a szerb zászló-aljra. A jól irányított sorlóresz azonban visszaszaladtak, úgy, hogy nem került szoronyra, illető-eg handzárra a dolg. Miután az albánok egy kevéssé rendezték magokat, azonnal ismét támadni kezdtek, azonban még kevéssé eredménynyel, semmint először, mert az időközben a harcokban volt öt szerb zászlóalj, a már ott le-vével oly tekintélyes haderőt képezett, a mely el-len sikeresen működni 4000, habár vitéz és elszánt, de azért katonailag nem iskolázott albánok teljes lehetetlenség volt.

A reggel nyolcz óraker kezdődött csatának már 10 óra után — tehát két órán át tartó harc után — vége volt. A csata az albánok rendetlen visszavonulásával végződött. A szerb hadak már csak azért sem üldöztek a visszavonuló ellenséget, mert nem akartak az üldözés hevében talán alkartók

ellenére török területre hatolni. A veszteség az albánok részéről valami száz halott és sebesült; a szerb csapatoknál Gregorovits Ilia főhadnagy és Mátits Mitó hadnagy megsebesültek, egy ember elesett, ötven nehéz sebetek kaptak, huszonehárom könnyűt. A támadó albán-csoport azon nagy albsereghez (némi joggal mondhatók: hadsereghez) tartozik, a mely kitünő védelmi állásokban Kuma novó, Szoklye, Szofia, Szeresz, Vranja és Viseg-rád közt foglal helyet. Az albán liga csapatainak ily központi felállítása által, melynek igen kedvez a terepnek védelmi hadállások elfoglalását és előnyös módoni megerősíthetőségét szer fölött megkönnyítte volta, valóban hatalmas fenyegetést nemcsak azt, a ki ellene támadásra készül, hanem Szerbiának épen most szerzett új kerületét is, ezek között pedig kiválólag a vranjai kerületet, a hol ezen vesztelt még azon körülmény is fokozza, hogy ezen ke-relet lakosságának túlnyomóan nagyrésze albán.

Edig tart távirati tudósítom.
Bó magyaraitól nem adok hozzá.
Az albán mindig gyűlölte ugyan a szerbet, de az ismeretes vranjai kegyetlenkedés óta még fokozott mértékben gyűlöli azt. A vranjai kerület lakossága nagy többségben albán nemzetiségű, az albán liga tehát sehogy sem akarja tűrni, hogy ezen körülmény dacára ama kerület mégis Szerbiába belezetessék be. És ez az oka a 24-én történt albán támadásnak. A szerbeknek sikerült ugyan most a „rendetlen” albán csapatok támadását visszaverni, minthogy ez azonban valószínűleg ismétlődni fog, még pedig erősebb csapatok által, tehát kérdés, hogy nem-e nyomulnak majd az albánok Vranjába is?

Amint értesült ezen betítés következtében igen nagy zavar támadt Nisben, az ottani kormánykörök époly izgatottak és nyugtalanok mint a fejedelmi udvar és a legerélyesebb hangon fognak elégtételt követelni nem az albán ligától, hanem a fényes kapitól!

Ez is egy ügyes diplomaciai sakklúzas, mert hiszen ország-vilag tudja, hogy a török kormány ma époly keveset parancsol — mert hiszen hatalmában — az albán ligának, mint például szintén ma az angol kabinet Cetevayo zulu-kaffer királynak.

No de mit gondolt ezzel Risztico, hiszen pompásabb „casus belli”-t a török ellen, — annak bekezesegést lobbanthatván szemére — még legjobb embere sem tudott volna neki fteremteni. Már pedig erre lehető-égképen szükség lesz, mert nálunk is, lát még Vranja környékén már beköszöntött a tavasz.

Az egyenlőség, mely az egyenlően tehetségek egyenlő fejlesztésében foglaltatik.

Ez is egy ügyes diplomaciai sakklúzas, mert hiszen ország-vilag tudja, hogy a török kormány ma époly keveset parancsol — mert hiszen hatalmában — az albán ligának, mint például szintén ma az angol kabinet Cetevayo zulu-kaffer királynak.

No de mit gondolt ezzel Risztico, hiszen pompásabb „casus belli”-t a török ellen, — annak bekezesegést lobbanthatván szemére — még legjobb embere sem tudott volna neki fteremteni. Már pedig erre lehető-égképen szükség lesz, mert nálunk is, lát még Vranja környékén már beköszöntött a tavasz.

Az egyenlőség, mely az egyenlően tehetségek egyenlő fejlesztésében foglaltatik.

Ez is egy ügyes diplomaciai sakklúzas, mert hiszen ország-vilag tudja, hogy a török kormány ma époly keveset parancsol — mert hiszen hatalmában — az albán ligának, mint például szintén ma az angol kabinet Cetevayo zulu-kaffer királynak.

No de mit gondolt ezzel Risztico, hiszen pompásabb „casus belli”-t a török ellen, — annak bekezesegést lobbanthatván szemére — még legjobb embere sem tudott volna neki fteremteni. Már pedig erre lehető-égképen szükség lesz, mert nálunk is, lát még Vranja környékén már beköszöntött a tavasz.

Az egyenlőség, mely az egyenlően tehetségek egyenlő fejlesztésében foglaltatik.

Ez is egy ügyes diplomaciai sakklúzas, mert hiszen ország-vilag tudja, hogy a török kormány ma époly keveset parancsol — mert hiszen hatalmában — az albán ligának, mint például szintén ma az angol kabinet Cetevayo zulu-kaffer királynak.

No de mit gondolt ezzel Risztico, hiszen pompásabb „casus belli”-t a török ellen, — annak bekezesegést lobbanthatván szemére — még legjobb embere sem tudott volna neki fteremteni. Már pedig erre lehető-égképen szükség lesz, mert nálunk is, lát még Vranja környékén már beköszöntött a tavasz.

Az egyenlőség, mely az egyenlően tehetségek egyenlő fejlesztésében foglaltatik.

Ez is egy ügyes diplomaciai sakklúzas, mert hiszen ország-vilag tudja, hogy a török kormány ma époly keveset parancsol — mert hiszen hatalmában — az albán ligának, mint például szintén ma az angol kabinet Cetevayo zulu-kaffer királynak.

No de mit gondolt ezzel Risztico, hiszen pompásabb „casus belli”-t a török ellen, — annak bekezesegést lobbanthatván szemére — még legjobb embere sem tudott volna neki fteremteni. Már pedig erre lehető-égképen szükség lesz, mert nálunk is, lát még Vranja környékén már beköszöntött a tavasz.

Az egyenlőség, mely az egyenlően tehetségek egyenlő fejlesztésében foglaltatik.

Ez is egy ügyes diplomaciai sakklúzas, mert hiszen ország-vilag tudja, hogy a török kormány ma époly keveset parancsol — mert hiszen hatalmában — az albán ligának, mint például szintén ma az angol kabinet Cetevayo zulu-kaffer királynak.

No de mit gondolt ezzel Risztico, hiszen pompásabb „casus belli”-t a török ellen, — annak bekezesegést lobbanthatván szemére — még legjobb embere sem tudott volna neki fteremteni. Már pedig erre lehető-égképen szükség lesz, mert nálunk is, lát még Vranja környékén már beköszöntött a tavasz.

Az egyenlőség, mely az egyenlően tehetségek egyenlő fejlesztésében foglaltatik.

Ez is egy ügyes diplomaciai sakklúzas, mert hiszen ország-vilag tudja, hogy a török kormány ma époly keveset parancsol — mert hiszen hatalmában — az albán ligának, mint például szintén ma az angol kabinet Cetevayo zulu-kaffer királynak.

No de mit gondolt ezzel Risztico, hiszen pompásabb „casus belli”-t a török ellen, — annak bekezesegést lobbanthatván szemére — még legjobb embere sem tudott volna neki fteremteni. Már pedig erre lehető-égképen szükség lesz, mert nálunk is, lát még Vranja környékén már beköszöntött a tavasz.

Az egyenlőség, mely az egyenlően tehetségek egyenlő fejlesztésében foglaltatik.

Ez is egy ügyes diplomaciai sakklúzas, mert hiszen ország-vilag tudja, hogy a török kormány ma époly keveset parancsol — mert hiszen hatalmában — az albán ligának, mint például szintén ma az angol kabinet Cetevayo zulu-kaffer királynak.

No de mit gondolt ezzel Risztico, hiszen pompásabb „casus belli”-t a török ellen, — annak bekezesegést lobbanthatván szemére — még legjobb embere sem tudott volna neki fteremteni. Már pedig erre lehető-égképen szükség lesz, mert nálunk is, lát még Vranja környékén már beköszöntött a tavasz.

Az egyenlőség, mely az egyenlően tehetségek egyenlő fejlesztésében foglaltatik.

1847-ben Rienzi Rómában a népnek új alkotmányt ad. Tribün címet vett fel: de alig jut hatalomra, már gyűlöletessé teszi magát. Egy felkelés alkalmával levéglykolták.
A tizenhatodik században Németországban a nép Württembergben hírt veszi, hogy a pápa bulláját el fogják égetni: Luther volt az, ki azt elégette. Tett-e ő annyit a népet, mint a gondolkodás szabadságáért? Nem. Ő a politikában nem tudott annyit tenni, mint a vallásért tett. Luther csak a keresztényt akarta szabaddá tenni, de az embert rabszolgaságban hagyta.
A tizenhatodik században, 1647-ben Mazaniello a felkelők élre áll az adók eltörzése czéjából. Ő is diktátorságra vergyökdi, de a néphalja őt és kiszolgáltatja a spanyol király orgyilkosainak.
Angliában I. Károly a nép leküszmeretszadságát akarja korlátozni.
I. Károly fejét a vesztő helyre viszi.
Es Cromwell, nyert-e vele a nép? Nem. Ő a nemzetképeviselést támadta meg, midőn a parlament fégyveréseket küldött, az ajtók kulcsait zsebébe dugta és ekkép szolgált például I. Napoleonnak brumaire 18-dikára és az utolsó Napoleonnak december 2-dikára. (Hosszas tap.)
89-re jövök. Ezen egyszerű forradalom a királyságot a népnek alárendeli, a papoktól elveszi a világi hatalmat, a nemzetnek aránylagos szabadságot ad, de a nép ezen forradalommal nem sokat nyert. Megengedik a népnek hogy eljen de az anyai, mint engedelme, hogy meghajjon.
A szabadság elhagyatóságában nem egyeb a nyomor rabszolgaságánál. (Hosszas tap.)
A conventu nagy böseki kimpodj az ember szohifaritás dogmáját: de harezuk Európa ellen nem enged nekik időt a munka felszabadításával foglalkozni.
Az 1830-ki forradalomban a népnek a győzelemből nem jutott osztályrész.
Ime, eljutottunk a nép által és népert kezdett forradalomig. Ez az, melynek emlékét ma nélkül meg: ez az 1848-ki forradalom, ez az, mely az általános szavazást szentesítette, ez az, mely a munka parlamentjét megalapította. (Tapok.)
Lajos Fülöp alatt az aranyérti szénvértel volt az uralkodó. Mindemel üzerkedtek, elárusították a törvényt, megvásárolták a beesülteket.
A forradalom elkerültelleme lett. Néhány nappal kitörése előtt azt mondaná Duvergier de Hauraynak.
„A társadalmi kríziseiben a megoldás nem a tetőn, hanem alól van.”
A munkások jól tudják ezt: megértették, hogy a proletariátus nem lehet egyéb, mint a rabszolgaiság végső formája, és felszabadításuk törvénye ezen halhatatlan szarakban rejtett: Szabadság, egyenlőség, testvériség!
A szabadság, az az nem csak a jog, hanem a tehetség a hatalom fejlesztésére a törvény védelme alatt.
Az egyenlőség, mely az egyenlően tehetségek egyenlő fejlesztésében foglaltatik.

1847-ben Rienzi Rómában a népnek új alkotmányt ad. Tribün címet vett fel: de alig jut hatalomra, már gyűlöletessé teszi magát. Egy felkelés alkalmával levéglykolták.
A tizenhatodik században Németországban a nép Württembergben hírt veszi, hogy a pápa bulláját el fogják égetni: Luther volt az, ki azt elégette. Tett-e ő annyit a népet, mint a gondolkodás szabadságáért? Nem. Ő a politikában nem tudott annyit tenni, mint a vallásért tett. Luther csak a keresztényt akarta szabaddá tenni, de az embert rabszolgaságban hagyta.
A tizenhatodik században, 1647-ben Mazaniello a felkelők élre áll az adók eltörzése czéjából. Ő is diktátorságra vergyökdi, de a néphalja őt és kiszultatja a spanyol király orgyilkosainak.
Angliában I. Károly a nép leküszmeretszadságát akarja korlátozni.
I. Károly fejét a vesztő helyre viszi.
Es Cromwell, nyert-e vele a nép? Nem. Ő a nemzetképeviselést támadta meg, midőn a parlament fégyveréseket küldött, az ajtók kulcsait zsebébe dugta és ekkép szolgált például I. Napoleonnak brumaire 18-dikára és az utolsó Napoleonnak december 2-dikára. (Hosszas tap.)
89-re jövök. Ezen egyszerű forradalom a királyságot a népnek alárendeli, a papoktól elveszi a világi hatalmat, a nemzetnek aránylagos szabadságot ad, de a nép ezen forradalommal nem sokat nyert. Megengedik a népnek hogy eljen de az anyai, mint engedelme, hogy meghajjon.
A szabadság elhagyatóságában nem egyeb a nyomor rabszolgaságánál. (Hosszas tap.)
A conventu nagy böseki kimpodj az ember szohifaritás dogmáját: de harezuk Európa ellen nem enged nekik időt a munka felszabadításával foglalkozni.
Az 1830-ki forradalomban a népnek a győzelemből nem jutott osztályrész.
Ime, eljutottunk a nép által és népert kezdett forradalomig. Ez az, melynek emlékét ma nélkül meg: ez az 1848-ki forradalom, ez az, mely az általános szavazást szentesítette, ez az, mely a munka parlamentjét megalapította. (Tapok.)
Lajos Fülöp alatt az aranyérti szénvértel volt az uralkodó. Mindemel üzerkedtek, elárusították a törvényt, megvásárolták a beesülteket.
A forradalom elkerültelleme lett. Néhány nappal kitörése előtt azt mondaná Duvergier de Hauraynak.
„A társadalmi kríziseiben a megoldás nem a tetőn, hanem alól van.”
A munkások jól tudják ezt: megértették, hogy a proletariátus nem lehet egyéb, mint a rabszolgaiság végső formája, és felszabadításuk törvénye ezen halhatatlan szarakban rejtett: Szabadság, egyenlőség, testvériség!
A szabadság, az az nem csak a jog, hanem a tehetség a hatalom fejlesztésére a törvény védelme alatt.
Az egyenlőség, mely az egyenlően tehetségek egyenlő fejlesztésében foglaltatik.

1847-ben Rienzi Rómában a népnek új alkotmányt ad. Tribün címet vett fel: de alig jut hatalomra, már gyűlöletessé teszi magát. Egy felkelés alkalmával levéglykolták.
A tizenhatodik században Németországban a nép Württembergben hírt veszi, hogy a pápa bulláját el fogják égetni: Luther volt az, ki azt elégette. Tett-e ő annyit a népet, mint a gondolkodás szabadságáért? Nem. Ő a politikában nem tudott annyit tenni, mint a vallásért tett. Luther csak a keresztényt akarta szabaddá tenni, de az embert rabszolgaságban hagyta.
A tizenhatodik században, 1647-ben Mazaniello a felkelők élre áll az adók eltörzése czéjából. Ő is diktátorságra vergyökdi, de a néphalja őt és kiszultatja a spanyol király orgyilkosainak.
Angliában I. Károly a nép leküszmeretszadságát akarja korlátozni.
I. Károly fejét a vesztő helyre viszi.
Es Cromwell, nyert-e vele a nép? Nem. Ő a nemzetképeviselést támadta meg, midőn a parlament fégyveréseket küldött, az ajtók kulcsait zsebébe dugta és ekkép szolgált például I. Napoleonnak brumaire 18-dikára és az utolsó Napoleonnak december 2-dikára. (Hosszas tap.)
89-re jövök. Ezen egyszerű forradalom a királyságot a népnek alárendeli, a papoktól elveszi a világi hatalmat, a nemzetnek aránylagos szabadságot ad, de a nép ezen forradalommal nem sokat nyert. Megengedik a népnek hogy eljen de az anyai, mint engedelme, hogy meghajjon.
A szabadság elhagyatóságában nem egyeb a nyomor rabszolgaságánál. (Hosszas tap.)
A conventu nagy böseki kimpodj az ember szohifaritás dogmáját: de harezuk Európa ellen nem enged nekik időt a munka felszabadításával foglalkozni.
Az 1830-ki forradalomban a népnek a győzelemből nem jutott osztályrész.
Ime, eljutottunk a nép által és népert kezdett forradalomig. Ez az, melynek emlékét ma nélkül meg: ez az 1848-ki forradalom, ez az, mely az általános szavazást szentesítette, ez az, mely a munka parlamentjét megalapította. (Tapok.)
Lajos Fülöp alatt az aranyérti szénvértel volt az uralkodó. Mindemel üzerkedtek, elárusították a törvényt, megvásárolták a beesülteket.
A forradalom elkerültelleme lett. Néhány nappal kitörése előtt azt mondaná Duvergier de Hauraynak.
„A társadalmi kríziseiben a megoldás nem a tetőn, hanem alól van.”
A munkások jól tudják ezt: megértették, hogy a proletariátus nem lehet egyéb, mint a rabszolgaiság végső formája, és felszabadításuk törvénye ezen halhatatlan szarakban rejtett: Szabadság, egyenlőség, testvériség!
A szabadság, az az nem csak a jog, hanem a tehetség a hatalom fejlesztésére a törvény védelme alatt.
Az egyenlőség, mely az egyenlően tehetségek egyenlő fejlesztésében foglaltatik.

1847-ben Rienzi Rómában a népnek új alkotmányt ad. Tribün címet vett fel: de alig jut hatalomra, már gyűlöletessé teszi magát. Egy felkelés alkalmával levéglykolták.
A tizenhatodik században Németországban a nép Württembergben hírt veszi, hogy a pápa bulláját el fogják égetni: Luther volt az, ki azt elégette. Tett-e ő annyit a népet, mint a gondolkodás szabadságáért? Nem. Ő a politikában nem tudott annyit tenni, mint a vallásért tett. Luther csak a keresztényt akarta szabaddá tenni, de az embert rabszolgaságban hagyta.
A tizenhatodik században, 1647-ben Mazaniello a felkelők élre áll az adók eltörzése czéjából. Ő is diktátorságra vergyökdi, de a néphalja őt és kiszultatja a spanyol király orgyilkosainak.
Angliában I. Károly a nép leküszmeretszadságát akarja korlátozni.
I. Károly fejét a vesztő helyre viszi.
Es Cromwell, nyert-e vele a nép? Nem. Ő a nemzetképeviselést támadta meg, midőn a parlament fégyveréseket küldött, az ajtók kulcsait zsebébe dugta és ekkép szolgált például I. Napoleonnak brumaire 18-dikára és az utolsó Napoleonnak december 2-dikára. (Hosszas tap.)
89-re jövök. Ezen egyszerű forradalom a királyságot a népnek alárendeli, a papoktól elveszi a világi hatalmat, a nemzetnek aránylagos szabadságot ad, de a nép ezen forradalommal nem sokat nyert. Megengedik a népnek hogy eljen de az anyai, mint engedelme, hogy meghajjon.
A szabadság elhagyatóságában nem egyeb a nyomor rabszolgaságánál. (Hosszas tap.)
A conventu nagy böseki kimpodj az ember szohifaritás dogmáját: de harezuk Európa ellen nem enged nekik időt a munka felszabadításával foglalkozni.
Az 1830-ki forradalomban a népnek a győzelemből nem jutott osztályrész.
Ime, eljutottunk a nép által és népert kezdett forradalomig. Ez az, melynek emlékét ma nélkül meg: ez az 1848-ki forradalom, ez az, mely az általános szavazást szentesítette, ez az, mely a munka parlamentjét megalapította. (Tapok.)
Lajos Fülöp alatt az aranyérti szénvértel volt az uralkodó. Mindemel üzerkedtek, elárusították a törvényt, megvásárolták a beesülteket.
A forradalom elkerültelleme lett. Néhány nappal kitörése előtt azt mondaná Duvergier de Hauraynak.
„A társadalmi kríziseiben a megoldás nem a tetőn, hanem alól van.”
A munkások jól tudják ezt: megértették, hogy a proletariátus nem lehet egyéb, mint a rabszolgaiság végső formája, és felszabadításuk törvénye ezen halhatatlan szarakban rejtett: Szabadság, egyenlőség, testvériség!
A szabadság, az az nem csak a jog, hanem a tehetség a hatalom fejlesztésére a törvény védelme alatt.
Az egyenlőség, mely az egyenlően tehetségek egyenlő fejlesztésében foglaltatik.

1847-ben Rienzi Rómában a népnek új alkotmányt ad. Tribün címet vett fel: de alig jut hatalomra, már gyűlöletessé teszi magát. Egy felkelés alkalmával levéglykolták.
A tizenhatodik században Németországban a nép Württembergben hírt veszi, hogy a pápa bulláját el fogják égetni: Luther volt az, ki azt elégette. Tett-e ő annyit a népet, mint a gondolkodás szabadságáért? Nem. Ő a politikában nem tudott annyit tenni, mint a vallásért tett. Luther csak a keresztényt akarta szabaddá tenni, de az embert rabszolgaságban hagyta.
A tizenhatodik században, 1647-ben Mazaniello a felkelők élre áll az adók eltörzése czéjából. Ő is diktátorságra vergyökdi, de a néphalja őt és kiszultatja a spanyol király orgyilkosainak.
Angliában I. Károly a nép leküszmeretszadságát akarja korlátozni.
I. Károly fejét a vesztő helyre viszi.
Es Cromwell, nyert-e vele a nép? Nem. Ő a nemzetképeviselést támadta meg, midőn a parlament fégyveréseket küldött, az ajtók kulcsait zsebébe dugta és ekkép szolgált például I. Napoleonnak brumaire 18-dikára és az utolsó Napoleonnak december 2-dikára. (Hosszas tap.)
89-re jövök. Ezen egyszerű forradalom a királyságot a népnek alárendeli, a papoktól elveszi a világi hatalmat, a nemzetnek aránylagos szabadságot ad, de a nép ezen forradalommal nem sokat nyert. Megengedik a népnek hogy eljen de az anyai, mint engedelme, hogy meghajjon.
A szabadság elhagyatóságában nem egyeb a nyomor rabszolgaságánál. (Hosszas tap.)
A conventu nagy böseki kimpodj az ember szohifaritás dogmáját: de harezuk Európa ellen nem enged nekik időt a munka felszabadításával foglalkozni.
Az 1830-ki forradalomban a népnek a győzelemből nem jutott osztályrész.
Ime, eljutottunk a nép által és népert kezdett forradalomig. Ez az, melynek emlékét ma nélkül meg: ez az 1848-ki forradalom, ez az, mely az általános szavazást szentesítette, ez az, mely a munka parlamentjét megalapította. (Tapok.)
Lajos Fülöp alatt az aranyérti szénvértel volt az uralkodó. Mindemel üzerkedtek, elárusították a törvényt, megvásárolták a beesülteket.
A forradalom elkerültelleme lett. Néhány nappal kitörése előtt azt mondaná Duvergier de Hauraynak.
„A társadalmi kríziseiben a megoldás nem a tetőn, hanem alól van.”
A munkások jól tudják ezt: megértették, hogy a proletariátus nem lehet egyéb, mint a rabszolgaiság végső formája, és felszabadításuk törvénye ezen halhatatlan szarakban rejtett: Szabadság, egyenlőség, testvériség!
A szabadság, az az nem csak a jog, hanem a tehetség a hatalom fejlesztésére a törvény védelme alatt.
Az egyenlőség, mely az egyenlően tehetségek egyenlő fejlesztésében foglaltatik.

1847-ben Rienzi Rómában a népnek új alkotmányt ad. Tribün címet vett fel: de alig jut hatalomra, már gyűlöletessé teszi magát. Egy felkelés alkalmával levéglykolták.
A tizenhatodik században Németországban a nép Württembergben hírt veszi, hogy a pápa bulláját el fogják égetni: Luther volt az, ki azt elégette. Tett-e ő annyit a népet, mint a gondolkodás szabadságáért? Nem. Ő a politikában nem tudott annyit tenni, mint a vallásért tett. Luther csak a keresztényt akarta szabaddá tenni, de az embert rabszolgaságban hagyta.
A tizenhatodik században, 1647-ben Mazaniello a felkelők élre áll az adók eltörzése czéjából. Ő is diktátorságra vergyökdi, de a néphalja őt és kiszultatja a spanyol király orgyilkosainak.
Angliában I. Károly a nép leküszmeretszadságát akarja korlátozni.
I. Károly fejét a vesztő helyre viszi.
Es Cromwell, nyert-e vele a nép? Nem. Ő a nemzetképeviselést támadta meg, midőn a parlament fégyveréseket küldött, az ajtók kulcsait zsebébe dugta és ekkép szolgált például I. Napoleonnak brumaire 18-dikára és az utolsó Napoleonnak december 2-dikára. (Hosszas tap.)
89-re jövök. Ezen egyszerű forradalom a királyságot a népnek alárendeli, a papoktól elveszi a világi hatalmat, a nemzetnek aránylagos szabadságot ad, de a nép ezen forradalommal nem sokat nyert. Megengedik a népnek hogy eljen de az anyai, mint engedelme, hogy meghajjon.
A szabadság elhagyatóságában nem egyeb a nyomor rabszolgaságánál. (Hosszas tap.)
A conventu nagy böseki kimpodj az ember szohifaritás dogmáját: de harezuk Európa ellen nem enged nekik időt a munka felszabadításával foglalkozni.
Az 1830-ki forradalomban a népnek a győzelemből nem jutott osztályrész.
Ime, eljutottunk a nép által és népert kezdett forradalomig. Ez az, melynek emlékét ma nélkül meg: ez az 1848-ki forradalom, ez az, mely az általános szavazást szentesítette, ez az, mely a munka parlamentjét megalapította. (Tapok.)
Lajos Fülöp alatt az aranyérti szénvértel volt az uralkodó. Mindemel üzerkedtek, elárusították a törvényt, megvásárolták a beesülteket.
A forradalom elkerültelleme lett. Néhány nappal kitörése előtt azt mondaná Duvergier de Hauraynak.
„A társadalmi kríziseiben a megoldás nem a tetőn, hanem alól van.”
A munkások jól tudják ezt: megértették, hogy a proletariátus nem lehet egyéb, mint a rabszolgaiság végső formája, és felszabadításuk törvénye ezen halhatatlan szarakban rejtett: Szabadság, egyenlőség, testvériség!
A szabadság, az az nem csak a jog, hanem a tehetség a hatalom fejlesztésére a törvény védelme alatt.
Az egyenlőség, mely az egyenlően tehetségek egyenlő fejlesztésében foglaltatik.

1847-ben Rienzi Rómában a népnek új alkotmányt ad. Tribün címet vett fel: de alig jut hatalomra, már gyűlöletessé teszi magát. Egy felkelés alkalmával levéglykolták.
A tizenhatodik században Németországban a nép Württembergben hírt veszi, hogy a pápa bulláját el fogják égetni: Luther volt az, ki azt elégette. Tett-e ő annyit a népet, mint a gondolkodás szabadságáért? Nem. Ő a politikában nem tudott annyit tenni, mint a vallásért tett. Luther csak a keresztényt akarta szabaddá tenni, de az embert rabszolgaságban hagyta.
A tizenhatodik században, 1647-ben Mazaniello a felkelők élre áll az adók eltörzése czéjából. Ő is diktátorságra vergyökdi, de a néphalja őt és kiszultatja a spanyol király orgyilkosainak.
Angliában I. Károly a nép leküszmeretszadságát akarja korlátozni.
I. Károly fejét a vesztő helyre viszi.
Es Cromwell, nyert-e vele a nép? Nem. Ő a nemzetképeviselést támadta meg, midőn a parlament fégyveréseket küldött, az ajtók kulcsait zsebébe dugta és ekkép szolgált például I. Napoleonnak brumaire 18-dikára és az utolsó Napoleonnak december 2-dikára. (Hosszas tap.)
89-re jövök. Ezen egyszerű forradalom a királyságot a népnek alárendeli, a papoktól elveszi a világi hatalmat, a nemzetnek aránylagos szabadságot ad, de a nép ezen forradalommal nem sokat nyert. Megengedik a népnek hogy eljen de az anyai, mint engedelme, hogy meghajjon.
A szabadság elhagyatóságában nem egyeb a nyomor rabszolgaságánál. (Hosszas tap.)
A conventu nagy böseki kimpodj az ember szohifaritás dogmáját: de harezuk Európa ellen nem enged nekik időt a munka felszabadításával foglalkozni.
Az 1830-ki forradalomban a népnek a győzelemből nem jutott osztályrész.
Ime, eljutottunk a nép által és népert kezdett forradalomig. Ez az, melynek emlékét ma nélkül meg: ez az 1848-ki forradalom, ez az, mely az általános szavazást szentesítette, ez az, mely a munka parlamentjét megalapította. (Tapok.)
Lajos Fülöp alatt az aranyérti szénvértel volt az uralkodó. Mindemel üzerkedtek, elárusították a törvényt, megvásárolták a beesülteket.
A forradalom elkerültelleme lett. Néhány nappal kitörése előtt azt mondaná Duvergier de Hauraynak.
„A társadalmi kríziseiben a megoldás nem a tetőn, hanem alól van.”
A munkások jól tudják ezt: megértették, hogy a proletariátus nem lehet egyéb, mint a rabszolgaiság végső formája, és felszabadításuk törvénye ezen halhatatlan szarakban rejtett: Szabadság, egyenlőség, testvériség!
A szabadság, az az nem csak a jog, hanem a tehetség a hatalom fejlesztésére a törvény védelme alatt.
Az egyenlőség, mely az egyenlően tehetségek egyenlő fejlesztésében foglaltatik.

1847-ben Rienzi Rómában a népnek új alkotmányt ad. Tribün címet vett fel: de alig jut hatalomra, már gyűlöletessé teszi magát. Egy felkelés alkalmával levéglykolták.
A tizenhatodik században Németországban a nép Württembergben hírt veszi, hogy a pápa bulláját el fogják égetni: Luther volt az, ki azt elégette. Tett-e ő annyit a népet, mint a gondolkodás szabadságáért? Nem. Ő a politikában nem tudott annyit tenni, mint a vallásért tett. Luther csak a keresztényt akarta szabaddá tenni, de az embert rabszolgaságban hagyta.
A tizenhatodik században, 1647-ben Mazaniello a felkelők élre áll az adók eltörzése czéjából. Ő is diktátorságra vergyökdi, de a néphalja őt és kiszultatja a spanyol király orgyilkosainak.
Angliában I. Károly a nép leküszmeretszadságát akarja korlátozni.
I. Károly fejét a vesztő helyre viszi.
Es Cromwell, nyert-e vele a nép? Nem. Ő a nemzetképeviselést támadta meg, midőn a parlament fégyveréseket küldött, az ajtók kulcsait zsebébe dugta és ekkép szolgált például I. Napoleonnak brumaire 18-dikára és az utolsó Napoleonnak december 2-dikára. (Hosszas tap.)
89-re jövök. Ezen egyszerű forradalom a királyságot a népnek alárendeli, a papoktól elveszi a világi hatalmat, a nemzetnek aránylagos szabadságot ad, de a nép ezen forradalommal nem sokat nyert. Megengedik a népnek hogy eljen de az anyai, mint engedelme, hogy meghajjon.
A szabadság elhagyatóságában nem egyeb a nyomor rabszolgaságánál. (Hosszas tap.)
A conventu nagy böseki kimpodj az ember szohifaritás dogmáját: de harezuk Európa ellen nem enged nekik időt a munka felszabadításával foglalkozni.
Az 1830-ki forradalomban a népnek a győzelemből nem jutott osztályrész.
Ime, eljutottunk a nép által és népert kezdett forradalomig. Ez az, melynek emlékét ma nélkül meg: ez az 1848-ki forradalom, ez az, mely az általános szavazást szentesítette, ez az, mely a munka parlamentjét megalapította. (Tapok.)
Lajos Fülöp alatt az aranyérti szénvértel volt az uralkodó. Mindemel üzerkedtek, elárusították a törvényt, megvásárolták a beesülteket.
A forradalom elkerültelleme lett. Néhány nappal kitörése előtt azt mondaná Duvergier de Hauraynak.
„A társadalmi kríziseiben a megoldás nem a tetőn, hanem alól van.”
A munkások jól tudják ezt: megértették, hogy a proletariátus nem lehet egyéb, mint a rabszolgaiság végső formája, és felszabadításuk törvénye ezen halhatatlan szarakban rejtett: Szabadság, egyenlőség, testvériség!
A szabadság, az az nem csak a jog, hanem a tehetség a hatalom fejlesztésére a törvény védelme alatt.
Az egyenlőség, mely az egyenl

egyesületnek 100 frt. A mozgított katonák va-

rontalan családjának 2000 forint. A miskolci víz

imal károsítónak 1000 frt. A sebesült katonáknak

1000 frt. Egervári s. egyéb víz által károsítot-

nak 500 frt. Pestvárosi mozgított katonák esa-

lakjának 200 frt. Apro jótékony adományokra 180

frt. összesen 4980 frt. A nyugdíjalapnak 10,000

frt. A népészimházi épülete felállított vilkambírtok

költésége 400. A pesti kerek. akademiának 400.

A szegény gyermek kórháznak 400 frt. A magyar

gazdaságyonok egyetlene 400. A magyar irók

egyesületének 400. A budapesti református

egyházának 300 frt. A budapesti evang. főgymn.

300 frt. A pesti gyermekmenhelynek 300. A pesti

egyházának 300 frt. A Bertha de bethögöl inté-

zetésnek 300 frt. A protestans országos árvaháznak

500 frt. A pesti kath. legényegyletnek 200 frt. A

postabudai kerek. kórháznak 200 frt. Az ipar-

maladának 200 frt. Kisfaludi társaság 200 frt. bud-

apesti 200 frt. A prof. orsz. árvaháznak 200 frt. A

szegényegyletnek 200 frt. A budai irgalmas szerzet-

nek 200 frt. A bolcsodának 200 frt. az Ercsiben

állítottat. br. Eötvös-emlékoszlop 200 forint.

az ir. siketnémek orsz. intézetének 200 forint.

100-100 forintot: a nemzetgazdasági együletnek

alapítványok, a magyar orsz. központi Problém-

egyletnek, a budapesti népoktatási körnek,

a f. szeretházi egyesületnek, a Kanolder-fel-

em és nevelő-intézetnek, a nemzeti torna-egylet-

nek, a hazi part pártoló s terjesztő-egyletnek, az

áll. és növényhősi-ó-társulatnak, az orsz. nő-

par-egyesületnek, a honvédmeházának, a budape-

sti kristianvárosi szürke néneknek, a budapesti

szegény leány-árvaháznak, a budapesti izraelita

árvaházának, az orsz. ipar-egyesületnek, a budap-

ster-képző prot. együletnek, a izraelita közm-és

állm. együletnek, a budap. ir. nő-egyletnek, a

kisdedov-intézeteket Magyarországon terjesztő

egyletnek, a budap. népközp-egyletnek, az orsz.

terjesztési és gazdasági muzeumnak, a budap. te-

rezvárosi ipar-iskolának, az orsz. kisdedov-egyes-

ületnek, a budap. terész. kisdedov-egyletnek, a

budap. jözev. kisded-egyletnek, a budap. ferencz.

kisded-egyletnek, a budap. nemzeti zenednek, a

Maria-Erzsébet együletnek, a Maria-cselgőz-

központjének, a Rudolf-korona-hercege jótékony-

Holttestégetés. Gothában e hó

23-én égették el Warden boroziói orvos hulláját,

ki végredeleiben megbágya, hogy „hamvait a

szekely hordják szét a föld minden irányában.” Az

elhumynak neje, teljesítje férje ez utolsó kívánságát.

Rövid hírek. A szatmári püspök 10,000

frt. alapítványt tett egyházmegyeje szegény neptan-

ítási költségére. — Afrika az oda induló

nemzetközi expedíció magyar tagjait az Afrika-

társaság K. D. K. L. M. re vezetett jögrizt ajánlja, ki

járadi Söldonsé asszonytól nevelő. — A rhocsi

fürdő orosa a magyar irók segélyegyletével tudatta

hogy a fürdőben egy helyt ingyen fontartott ki ma-

gyar iró számára, kit az említett egytelmekégre kijel-

löl. — Torz szülött. Gessen egy övzev asszony a

mult heten esoda szülött hozott a világra. Az

ujonszülöttnek valóságos nyulfele volt, csak egy

szeme, és bal kezén hat ujja. E torzgyermek, mely

az utczán látott napvilágot, a midőn az asszony ép

a malomba ment, meg másfél óráig élt és meg is

kereszteltették. — Gyilkossági kísérlet. A nagy-

vári ügygyomizással alkalmazásban levő egyik

szolga, tegnapelőtt megakarta gyilkolni Korn

Lajos pedellust, mert ez a szolga, kimara-

dasáert, megdorgálta. A pénzében a szolga

balját ragadott a pedellus ellen, és azonban

védte magát, lefejeverte a támadót s elfogadta.

Baján (Bécsn.) egy 13 éves leány megfojtott

egy másik 5 éves, azért, mert ennek szebb ruhái

voltak, mint neki. A fiatal gonoszlelkű elfogták s

torvény elő állítják. — Jégzájás a Balatonon. Mult

penteken egy roham megindította a Balatonon a

jeget. Egy nagy jégfalba — írja „Magy. L.” —

a firdőháznak zundult, s annak felet — a féri

csúztlyt — nagy rezségcs köz szeszta. A hír

telmes. S minthogy a vizállás rendkívül magas,

meg a jeg elmozdulása után is erheti a firdőházat

vész. — A Tüköry palota árverése egyben a

semmitészek mar ülésén a semmisségi panaszt

elvetette s így a palota márt fogva a földhitelezet

tulajdonába ment. — Bojti hitszónoklatok. A

belvárosi plébánia templomban a nagybőlti szent

beszédet minden penteken d. n. fel 4 órakor

magyar nyelven dr. Toldy László, Toldy Ferencz

fia fogja tartani. Az első folyó hó 28-dikán lesz.

A bécsi keleti muzeum mútárgyait legközelebb

fojtatták: sz. I. és II. kerületi adókövető bizottság

451-570; a III. kerületi a 170-260; a IV. ke-

rületi az 56-65; az V. kerületi a 31-33; a VI.

kerületi a 928-934/40; a VIII. kerületi a 122-

147; a jözevesi s ferencvárosi és kőbányai pedig a

jözevesvárosi 551-620. régi tkvi házszámok alatt.

Törvényszéki csarnok.

— Drága tánczrend. Frank Adalbert

fiatal kereskedő-egyet mult év december havában

Boszniaá vándorolt szerencsét próbálni. Akadt is

foglalkozása egy szállító társulatnak napi 5 frt fe-

zetés mellett, de ez csak rövid tartamu levén, csak-

hamar pénzszámba került. Így szomorú viszonyok

közé jutott egy eszaki tánczrend birtokba, mely-

nek ezreshezi hasonlatosabb a legszebb remények-

kel tölté el szívét. Beállított tehát Begovics Aliboz,

kiról tudta, hogy az osztrák bankó fiánt nagy elő-

szerelettel viseltetik. — Az ezres-tánczrend meg

is nyerte Begovics Alí szívét, s rögtön fel

is váltotta. De ugyancsak ösztönnyködött, mid-

őn zomszédja — egy osztrák származású keres-

kedő — megmagyarázta neki a bankóta tartalmát.

Begovics Alí, ki nagyon drágálotta a tánczrendet s

a katonai hatóság közbenjárásával elfogadta a „meg-

hívót.” A fenytörvényszék má Trankot esalás

miatt 4 havi börtönrre ítélte.

— Felzésértés miatt a fenytör-

vényszék má Berez József tarna lakost 8 napi

börtönrre ítélte.

Egy új Lafargenő. Az aiki törvény-

szék febr. 4-én egy névelen levelet vett, melyben

egy előkelő nő, férje megmérgezésével volt vádolva.

A hatóság kiásta a férj hulláját és egy aiki orv-

os megvizsgálta Perrin ur — ez volt a férj neve

— hulláját. A rendőrség későbbi vizsgálatból kitűnt,

hogy azon feljelentett urholgy nemcsak férjét mérgezte

meg, hanem 1870. év őt áttala elkövetett mérgező-

seg egy hosszú lávszótort töltötte meg. Perrin urat neje

minnyrel ölte meg. Ugyanezen nő szörnyeteg

hasonló módon végezte ki nagybátyját és nagyné-

jét. A törvényszék több meg egy 1874-ben Perrinő

által elkövetett mérgezés nyomába is jött. Előle-

lőb annyit tudtak meg, hogy ezen új Loustanak

fiatal korában sok szerelmi kalandjai voltak, ház-

sága előtt és után. Rövid idővel férje halála előtt gra-

nan említté, mint szeretné, ha férje meghalna,

épitményeket lerombolt. A vesztegar é, ü-

letet és a szomszéd templomot a víz el-

vitte. A város többi részei is erősen fe-

nyezetve. A kár felszámíthatlan és mid-

ez ideig még megközelítőleg sem becslül-

tethetik meg.

Prága, febr. 27. A ma végeztet ismételt

árvérsenél Zbirow uradalmat Coloredo herceg

kapta meg 3,500,000 frtért.

Pétvárv. febr. 27. „A. G. R.” jelenti: A hírek

Tirnovából kiértek. A baladő párt az orsz. ha-

tóságot tanúsított szilárdasággal szemben lemondott

a berlini szerződéssel ellenkezésben álló igényeiről.

London, febr. 27. Northote ma az alsó

házban javaslatot terjesztett be egy 1,500,000 fontny

rendkívüli hiteltre nézve a zulu káfezek ellen folyó

zoldháború. „Standard” azt hallja, hogy ezen

koltsón elvennés nélkül fog megszavaztatni és

Dilke határozta vissza fog vétetni. Wedderburn

a liberálisok jelöltje Haddington 921 szóval 723

ellen megválasztott, mely utóbbiak a conservatív

Mac-Donaldrá estek.

Sofia, febr. 27. (Az „Egyetértés”

távirata.) Bulgária fejedelemség most 20,000

jól fegyverezett és kitanult katonából áll.

A helységi, törvényszéki és iskolai admi-

nistráció mindenütt rendezve van. Mult év-

ben tizenöt millió rubel adó lett behajtvva,

melyből csak két millió adatott ki. A fejed-

elemség szolgálatában mintegy kétezer hi-

valatnok áll, kik közül 150 orosz, a többi

mind bolgar.

Versailles, febr. 27. A kamara a hadügyér

kványsága következtelen elfogadta a tábori kati

törvény tárgyalása egy havi elapóladt, hogy a tá-

bori kati szervezés az alatt előkészültesse.

London, febr. 27. Bourke az alsó házban egy

kérdés tételét indítványozza arra nézve, hogy a

bolgar alkotmány szövegét meg eddig meg nem

kapta, és meg nincs tudomása arra nézve, vajon

annak 3-dik cikkke elhatározza-e a vallás egyenlő-

ségét az alkotmányon bázisán.

Legujabb.

A bolgar alkotmány.

A „Times” Tirnovából egy kivonatot kapott

azon alkotmányjavaslatból, melyet a bolgar orszá-

gós javaslatok: 3. pénzügyi hatóságok és ma-

gánuszemeket közt vizsályok; 4. főlveendő állam-

kolésonok stb. felett tanácskozik.

153-154. A miniszterek felelesek a fejed-

elemség és a kamarának. Minden hivatalos okiratot

aláír a fejedelem és ellenjegyez az öszmüniszimium

vagy az illető szakminiszter.

161. A miniszterek száma hét: 1. Külügy

és vallás, 2. belügy, 3. közoktatás, 4. pénzügy, 5.

földmívelési és közmunka, 6. igazságyügyi, 7. had-

ügyminiszter.

170. Az alkotmány jogervényes öt éven át,

a mikor aztán a 169. pont szeriat átfog revideál-

tatni.

Forrongás Muszkaországban.

Pétvárv. febr. 28.

— Saját leveleiből.

Muszkaországban a szabadság utáni nagy

áramlata a lakosság egyes osztályait közt mind in-

kább feltűnően kezd lenni. Csernogyó kormányzó-

ságban folyó hó 22-én, mint „ezt öböd” távirat-

ing jelentik, tartományi gyűlés tartott, hol

elő határozatot hozott a szomszédok, mely ta-

lálán az egész muszka nemzetre és a kormány-

